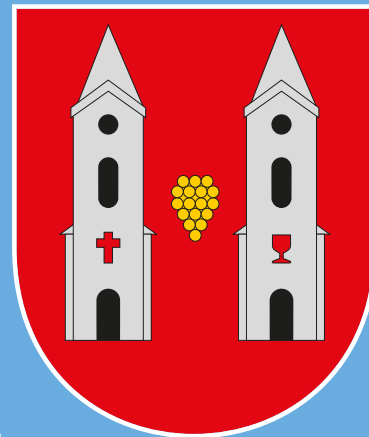

SOBĚHRDSKÝ ZPRAVODAJ

Soběhrdy | Mezihoří | Phov | Žiňany | Žiňánky

zdarma • čtvrtletník • vydává Obecní úřad Soběhrdy • ročník 13 • číslo 2 • červenec 2021

Úvodní slovo Starosti pana starosty

Dnešní úvodník soběhrdského zpravodaje bych rád věnoval poděkování všem spoluobčanům, kteří se v uplynulém roce zúčastnili veřejných brigád. V době koronavirových omezení se nám podařilo v našich obcích udělat mnohem více práce než ve srovnatelných obdobích předtím. Jistě k tomu přispěla izolace, ve které jsme byli všichni dlouhé měsíce uzavřeni. Jako věčný optimista si ale říkám, že možná jsme taky lépe pochopili, že prostředí, ve kterém žijeme, není jen místem na přespaní, ale opravdovým místem pro život. A tedy že je opravdu důležité, aby bylo krásné, příjemné, přátelské a bylo naše.

Nechtěl bych žít v satelitní noclehárně v úzkém prstenci kolem Prahy, kde ráno všichni odjedou do města za prací, večer se vrátí a na víkend odjíždí někam do přírody. Mnohem raději si ráno přivstanu a dojdu se projít krásnou přírodou kolem nebo se v sobotu dopoledne s partou spo-

lubojovníků ponořím do kopřivového pralesa, abychom vysekali cestu někam k lesu. Sednout si za vsí na lavičku mi přinese stejnou porci krásy, jako vyhlížet východ slunce na hřebenech Jeseníků. K tomu s benefitem, že si to tu (s pomocí přírody) děláme krásné sami.

Na práci, kterou jsme v posledním roce společně odvedli, je důležité nejen to, že je udělaná, ale zejména to, že jsme při ní hodně naučili „naše“ děti a stali jsme se inspirací pro okolní obce. Soběhrdy jsou zase jednou vzorem pro okolí. A pevně věřím tomu, že letos ne naposledy.

Díky vám všem, kdo jste nelitovali času a námahy. A pokud se někdo chcete přidat, číslo na starostu určitě máte. Nebojte se ozvat. Kolotoč společné práce se bude točit i nadále. A jestli třeba někdo nechce fyzicky pracovat, může si třeba vzít na starosti občerstvení nebo prostě jen přijít pobejt.

Pavel Bartík

Hasičské okénko

O činnosti a nečinnosti

Sbor hasičů v Soběhrdech byl koncem minulého a začátkem letošního roku značně utlumen, a to z důvodu státních restrikcí, přesto se malými krůčky snažíme oživit veřejnou činnost sboru. Stavění máje a pálení čarodejnic proběhlo v letošním roce velmi skromně, ale přesto všichni kolemjdoucí byli skromně pohoštěni a přivítáni. Následoval každoroční sběr železného šrotu a úklid na našich zahradách. Ale tím nejzajímavějším je snad každoroční Vítání léta, které bohužel i letos stejně jako minulý rok utrpělo menší změnu, přesto si jej snad každý užil po svém. V tomto čtvrtletí proběhla i jedna z velkých událostí, a to svatba velitele sboru dobrovolných hasičů v Soběhrdech, ještě jednou přeje jménem sboru manželům Šaškovým mnoho štěstí na společné cestě manželstvím.

Výjezdová jednotka

Jednotka ani v tomto roce nemešká a pravidelně plní svou odbornou přípravu, pravidelně se věnuje údržbě vybavení, tak odborné přípravě. Na jaře byla jednotka vyslána k požáru nízké budovy v naší obci, kde prokázala svoji rychlost, a především všímavost jednoho z členů naší jednotky, který při návratu ze svátečního oběda zvládl zkotřit požár téměř vlastními silami. Přivolaná jednotka již pomáhala s dohašením a především zabezpečením objektu, který měl následky požáru poničený střešní plášť. Při zásahu jsme využili i nově pořízený materiál D-program, zakoupený

z dotací obce Soběhrdy v letošním roce, který šetří při zásahu spotřebu vody.

Mladí hasiči

Konečně vše rozvolňuje a i naše aktivita může začít kvést jako vše kolem nás. Největší radost máme ze zahájení činnosti našeho kolektivu mladých hasičů, s velkým nadšením jsme zahájili schůzky v neděli 9.5. ve 14 hodin před hasičskou zbrojnicí v Soběhrdech, a to dnem otevřených dveří. Dne se účastnili jak členové sboru, tak naši mladí hasiči, po dlouhé odmle se nám nevrátily všechny vlašťovky, ale i přesto jsme rádi za zachování Vaší přízně. Proto pokud stále váháte nás navštívit, zveme Vás na naše schůzky v nadcházející sezoně 2021/2022. Zahájení proběhne 5. 9. 2021 od 14.00 před hasičskou zbrojnicí v Soběhrdech, a to dnem otevřených dveří. Mladé hasiče v této sezoně čeká každoroční několikadenní výlet, a to tradičně strávený na řece Sázavě jako odměna a ukončení sezóny.

Filip Vykydal

SDH Žiňany Vás srdečně zve na
20. pouťové odpoledne Pod lípami
v Žiňánkách
sobota 14. srpna 2021 od 14.00
O zábavu se postarají Unigena,
VERA HERMANN rock, Franták Rock

Jakou váhu má starostovo slovo?

Asi jste si v Soběhrdech všimli zvýšeného provozu na silnici II. třídy č. 110 Benešov–Sázava. Provoz se navýšil zhruba od poloviny června. Důvodem je několik objížděk, které přes nás vedou. Nejhorší je zřejmě ještě před námi, protože na 3.–5. 7. je plánovaná úplná uzavírka D1 mezi Ostředkem a Mirošovicemi.

Jestli vás to štvě podobně jako mě (a důvody zde nebudu jmenovat), tak vezte, že ze tří objížděk, které od poloviny června přes nás jezdí, jsme dali souhlas jen s jednou. S nejméně bolestnou uzavírkou silnice přes Teplýšovice, která k nám zavede pouze lokální dopravu z této oblasti.

K dalším dvěma uzavírkám jsme souhlas nedali. Jedná se jednak o dlouhodobou uzavírku silnice přes Divišov (od poloviny června do konce srpna) a o výše zmíněnou dvou-denní uzavírku D1 mezi Ostředkem a Mirošovicemi. K té

jsme dokonce opakovaně psali poměrně obsáhlé zdůvodnění, v čem spatřujeme rizika a navrhovali to řešit jiným způsobem. I když nám bylo ze strany realizační firmy při telefonickém přesvědčování, abychom dali souhlas, opakovaně slibováno provedení opatření ke zmírnění námi uváděných rizik, nestalo se vůbec NIC. Tolik stručná zpráva o tom, jakou váhu má pro úřady slovo starosty, který zná situaci v místě nejlépe. Na vyjádření máte 10 dní, nezajímá nás, že k tomu nemáte aparát úředníků jako my na ministerstvu a musíte všechno prostudovat sám a tím, co nám napíšete, si tady podkládáme nohy od stolů. V lepším případě... Jsem jen starosta, kterého neberou vážně. Někdy mám chuť se vším seknout ☹

*Omlouvám se vám všem, které ten zvýšený provoz štvě.
Pavel Bartík*

Kafe se starostou – a co dál?

Setkání občanů se svými zástupci v samosprávě jsme už potřetí v řadě pojali v odlehčené formě pod názvem Kafe se starostou. Podobně jako v předchozích letech hodnotím účast jako velmi dobrou tím spíše, že tentokrát se nám podařilo trefit se asi do nejteplejšího dne dosavadního roku a vzduch měl podobnou teplotu jako lidské tělo. I ve velkém horku jsme společně strávili 3 hodiny nad obrázky z minulých týdnů a měsíců i malováním budoucnosti našich obcí. Jsem rád, že zájem občanů o dění v obci neklesá, spíše naopak.

Napadá mě, jak by naše země mohla vypadat, kdyby podobné účty a plány předkládali svým voličům také poslanci, ministři a prezident. Proč my se vlastně občas nezajdeme do parlamentu zeptat, co pro nás udělali? Možná bychom potom u volební urny vybírali úplně jinak, až bychom poznali, že dát dohromady kloudnou větu umí z některých stran jen vůdce a ostatní se kvalifikovali kýváním a předklonem ☺

Ale vážně. Opravdu mě těší zájem o některá z prezentovaných témat a přemýšlím o tom, jestli bychom nemohli uspořádat občasná setkání na konkrétním místě nad konkrétním projektem nebo plánem, a tam si podrobněji probrat co děláme, proč to děláme a jak to děláme. Někte-

ří spoluobčané by se možná podívali na místa, kde nikdy nebyli a sami by tam možná nešli. Taková malá společná vycházka s komentářem a diskusí nad konkrétním problémem.

*Jestli vám to připadá jako dobrý nápad, dejte mi vědět :-)
Pavel Bartík*

Milí přátelé...

Vypěstlost každé civilizace se pozná podle míry její tolerance. Pozná se podle toho, jak se chová k menšinám, jak se chová k jiným náboženstvím, jiným kulturám, jiným etnikům, lidem jiných názorů nebo přesvědčení. Pozná se i podle toho, jak se chová k přírodě.

Naše bílá euroamerická civilizace, ke které patříme, se v tomto směru příliš nevyznamenala. Její životní styl víceméně vnutila celé planetě a odpadky z její produkce konzumu budou asi největším problémem generací příštích.

Naše česká kotlinka si v tomto počíná jinak. Lidé jiné barvy pleti, jiné sexuální orientace, lidé s hendikepem, lidé nestandardního chování nebo alternativních

postojů, lidé, kteří se narodili jinde nebo nevypadají jako typičtí Češi to v naší společnosti nemají často jednoduché.

No a k přírodě se stále chováme panovačně, ve stylu někdejšího: poručíme větru dešti, a pak jsme překvapeni, že se dešť změní v ničivý přívalový déšť a z větru se stane tornádo.

Máme tedy o čem přemýšlet, co napravovat, z čeho se kát. Více pokory by nám jistě prospělo. Alespoň do té míry, abychom naplňovali zlaté pravidlo lidstva: co nechceš, aby druhí dělali tobě, nedělej ani ty jim. To by úplně stačilo. Jak kdysi říkávala moje malá dceruška: Kdyby tak.

Josef Bartošek

Hurá, můžeme zpátky do školy

V květnu se mnozí z nás s většími či menšími obavami vrátili zpátky do Archy. O návratu dětí jsme měli zcela jasnou vizi. Nechtěli jsme je zahltit informacemi, zjišťováním toho, co všechno se naučily nebo co jim zůstalo skryto.

Chtěli jsme, aby mohly zahodit ostych a obavy. Aby mohly znovu naplno prožívat radost ze spolubytí. V tomto duchu se naše škola více méně proměnila v prodloužený letní tábor.

Jak příhodné, Archa se na poslední měsíce školního roku stala skutečnou školou hrou. Většinu času jsme prožili společně venku v přírodě.

Opravdu úžasným počinem pro všechny bylo zakoupení venkovní učebny, která byla od samého počátku plně vytižena. Jen si to představte, sedíte venku, uprostřed zeleně a čerstvého vzduchu, uprostřed svých kamarádů a vy si klidně můžete narýsovat trojúhelník, který zrovna vidíte ve své plné kráse v některém ze štítů vesnických domů.

Dřív nás ve škole učili, že nemůžeme nikdy počítat hrušky a jablka. Ale opak je pravdou, v naší škole ani toto není nemožné. Děti se o tom mohly samy přesvědčit v rámci výuky množin uprostřed lesů, hájů a luk. Rozdělovat jednotlivé přírodniny do množin, vzájemně je počítat, hledat jejich vzájemné souvislosti byl pro všechny zúčastněné opravdový zážitek.

Petroupím nám nabízí velké množství možností k pozorování a zážitkům. Na blízkých lukách jsme se seznámili se světem hmyzu a malovali jsme vše, co nám jen příroda nabídla.

Na každém správném táboře se vaří na ohni. Jinak tomu nebylo ani u nás. Společně jsme si vyzkoušeli, jaké to je, dokázat se o sebe postarat bez vymožeností moderního světa. Podařilo se nám rozdělat oheň i uvařit báječnou polévku. Opravdu hlubokým zážitkem byla silná bouřka, která nás v den venkovního vaření zastihla. Naplno jsme tak prožili sílu přírodních živlů, která mnohé děsila, ale současně nás všechny posunula v důvěře a pomoci jeden druhému.

Jak úžasný byl pak návrat do školy, kde čekali starší i mladší spolužáci s horkým čajem a suchým oblečením.

Radost a úleva z toho, že jsme se všichni v pořádku shledali, byla patrná na každém kroku.

Druhý stupeň se vydal na poslední školní týden na jižní Moravu po stopách Jana Amose Komenského. Odkud se vrátily všechny děti nadšené a spokojené.

Je nádherné pozorovat děti, které si společně mohou hrát, které mohou společně poznávat a objevovat svět, pozorovat děti z druhého stupně, které si hrají s dětmi ze školky na terase. Sledovat je, jak dokáží využít potenciál všeho, co nás obklopuje a jak si dokáží naplno užívat koupání v místním rybníce.

Naše škola opět ožila, odevšad se ozývá štěbetání, smích a veselý křik.

To vše nám až donedávna připadalo zcela samozřejmé. Teď už víme, že to tak samozřejmě není a děkujeme za každý takový báječný den spolubytí.

Iva Sadílková

Putování Negevskou pouští 2018

jozef.bartosek@seznam.cz

středa 14. července 2021 od 19:00 hodin

Restaurace U Železného dědka v Soběhrdech

Obec Soběhrdy

Putování Kino

TEORIE TYGRA

17.7.2021

Soběhrdy - fotbalové hřiště
cesta od čističky zadem ke hřišti bude osvětlena

ZAČÁTEK PO 21.30 VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Začátek promítání po setmění. Díky a dobrou náladu a sebou. Dodržujte Covid-19 opatření. AKCE MŮŽE BYT ZRUŠENA NEBO PŘESUNUTA NA NÁHRADNÍ TERMÍN DLE VLÁDNÍCH NÁŘIZENÍ.
www.putovnikino.cz

POZDRAV POUSTEVNÍKA VINTÍŘE

Zdravím Vás, milí sousedé ze Soběhrd a přilehlých, hezkých osad. Ty osady se mi líbí. Soběhrdští mi to jistě prominou. Raději na stará kolena mlčím a přemýšlím, neboť mluvit se mi již moc nechce. Ale ještě to zkusím, abych neunavoval.

Je před námi nejteplejší část roku, které říkáme léto. Většinou bývá horké, ale někdy se i část „řečeno lidově“ nevydaří. Pomatuji jako 12–13letý žák na prázdninách v Pošumaví, že přišlo v červenci 14 dní. Byly rozvodněné potoky, přetékal rybníky a dneska si uvědomuji, jaká to byla starost pro soukromě hospodařící zemědělce, když byla doba žní. Obilí klíčilo v panácích, krávy se musely krmit senem (toho bylo málo), protože na mokřý jetel nebylo možno jet, ani s ním krmit. A pak zas přišla léta, kdy jsem si spálil záda na slunci a nechtělo se mi vůbec vylézt z chladných vln řeky Otavy. To bylo vždy a zas to bude. A proto apeluji na Vás, starší! Nechte to obrazně řečeno plavat. Jsou věci v životě, kdy si rádi zahudrujeme, což nikomu neškodí a zachováme si optimismus a veselou mysl. Vždyť úsměv a laskavost léčí a pomáhají i Vašemu okolí.

Na podzim máme volby. Před pár hodinami jsem četl v knihovně již poněkolkáté hovory Karla Čapka s prezidentem T. G. M. A musím se usmívat a konstatovat, jak jsme stejní i po téměř 100 letech. Pan prezident říká: Co hubujete na vládu a ministry, co nadáváte po hospodách? Demokracie se prosazuje těžko, jistě, monarchie je přece tak pohodlná. Nemusíme přemýšlet, že ano! Po otci nastoupí syn atd. a jmenuje ministry. Při demokratických volbách se podle T. G. M. projeví vzdělanost národa. Jaké strany zvolí, odpovídá vzdělání a inteligenci voličů. Pak samozřejmě záleží, koho vítězné strany pověří mocí výkonnou. Jestliže strany nemají dost morálně vyspělých lidí a nastrčí na ministerstva „šmejdy“, měly by to mít v příštích volbách spočítané. Někdy se to děje, někdy ne. Víím, že strany před volbami budou slibovat hory doly. A vidíte, to je velmi podezřelé. A umíme proniknout do situace národního hospodářství a vybrat svým rozumem a úvahou tu, která uvažuje střízlivě? Těžko, vidíte. Ale musíme si poradit. Slyšel jsem zajímavý názor, který mne zaujal. Kdybychom

Knihy jsou jako hvězdy

Umíte si představit léto bez knihy? Já tedy ne. Dodnes si pamatuji knihy, které jsem o prázdninách četla. Měla jsem svůj tradiční prázdninový balíček. Jeho základ tvořily „stálice“, knihy, které jsem četla každé léto a bez kterých by to zkrátka nebylo ono. Prostě by se nedostavil ten správný prázdninový pocit. S vybraným titulem, opalovacím krémem a pytlíkem hašlerek z babiččina kredence jsem se pak vydala na zahradu, plácla sebou na deku do trávy a zavrtná do příběhu jsem tam strávila větší část dne, dokud mě mravenci či rodiče, vracející se z práce, nevyhnali.

Ovšem vrcholem letní pohody bylo čtení u rybníka. Žhavé slunce, šplouchající voda, spálená záda a chladivá voda jako dostupný hojivý všelék, to vše vytvářelo nezaměnitelnou atmosféru pro vyprávění mých papírových kamarádů.

Knihy zkrátka patří k létu jako hvězdy k nebi. Také ho krásně a zdobí. Vytváří samostatné světy, blyštivé, tajemné, zádušné a nepředvídatelné.

Co by bylo nebe bez hvězd? A co teprve léto bez knih.

Přijďte si k nám do Obecní knihovny vybrat ten váš letní příběh, bez kterého by to prostě nebylo ono ☺

Marcela Bartíková

mysleli všichni na budoucnost a ne na pomíjivý momentální prospěch, který může zůstat nota bene jen na papíře, neměli by možná lidé, tedy občané nad dejme tomu 70 let věku rozhodovat o osudu dalších generací a pokolení. Docela mne to zaujalo. Zní to věrohodně. No, nechme toho, hýbat s ústavou je velký problém.

Radši si spokojeně uvařme kávu, kdo chce, může si dát malé štamprle a zazpívejme si. Bedřich Smetana, když poklepával kladívkem na základní kámen Národního divadla, pronesl krátkou větičku: „V hudbě život Čechů“. A v jeho opeře Dalibor zpívá žalářník Beneš, který propašuje uvězněnému rytíři do kobky housle na omluvu před nadřizenými: „Který pak Čech by hudbu neměl rád?“ Samozřejmě každý z nás není Smetana. Co někdy zazní při bohoslužbách v Českobratrském kostele, je podivné pobrukování, že si myslím, že mám jiné noty. Ale i tam je pár vynikajících zpěváků, kteří to všechno „utáhnou“. Je lepší, když Ti ostatní mlčí. Antonín Dvořák, když chodil do vedlejší vesnice vzdálené 3 kilometry od jeho letního sídla ve Vysoké u Příbrami, se často neudržel a z kůru od varhan vykřikl: „Ježíši-Maria, at ta bába v té první řadě toho nechá! Kdo to má poslouchat!“ Ale zazpívat si můžeme, i když zrovna nemáme hlasy jako Caruso nebo Ema Destinová. Tak si hezky užívejte letní pohodu, buďte ostražití, co se týče „kovidu“, myslím, že jste si uvědomili, že to není žádná legrace a nikdo by si nepřál, aby nás to znova postihlo. Držím Vám palce ve Vašem životě a děkuji Vám za Vaše milé a laskavé chování, které mi projevujete a které mi dodává velkou sílu a optimismus.

Váš poustevník Vintíř alias Vachoušek

p. s. Jde zakaboněný nerudný muž po Karlově náměstí v Praze. Babka z květinového stánku volá: „Kupte pane fialky, kytičku manželce.“ „Nemám žádnou manželku“, odpoví nerudný pán. „Tak kamarádce, přítelkyni,“ nedá se odbít babka květinářka. „Nemám přítelkyni ani kamarádku“, odpoví pán už nasupeně. „Tak kupte sobě, udělejte si radost, že máte tak šťastný a spokojený život.“

Dámy, promiňte!

DĚTSKÝ DEN V SOBĚHRDECH

Covidová opatření se zmírnila, a proto jsme se rozhodli začátkem června uspořádat, ve spolupráci s FK Soběhrdy, dětský den. Počasí nám přálo – sluníčko hřálo, a ačkoliv padlo během odpoledne pár kapek, dětský den jsme si užili. Pro děti bylo připraveno 12 disciplín, na kterých musely plnit jednotlivé úkoly např. jízda zručnosti, opičí dráha, hasičská a fotbalová disciplína atd. Celkem dorazilo, spolu s rodiči, 59 dětí. Po absolvování všech soutěží si děti mohly zajezdit na koních, kteří k nám přijeli z Boušic. Tato „atrakce“ měla u dětí, a troufám si říct, že i u dospělých, obrovský úspěch.

A jelikož nám počasí přálo, nešlo jinak, než dětský den zakončit pořádnou sprškou z děla naší hasičské tatro ☺

Těšíme se příští rok zase na viděnou.

SDH Soběhrdy a FK Soběhrdy

Soběhrdský evangelický farář na půl úvazku – část 6: Jak Amerika začala poučovat mě

Jak Když jsem se vracel z Ameriky, dali mi v Auroře, v tom městečku na hranicích Indiany, Ohia a Kentucky, kde nevědí nic o křížníku Aurora, dali mi dort a na polevě byla mapa Ameriky a Evropy a moje stopy, jak vedou z Ameriky domů a potom takové vytečkované stopy, jak se vracím zpátky. Když jsem to viděl, razantně jsem prohlásil, že do Ameriky už nikdy nepřijedu. Oni se nerozčílili ani nenaštvali, ale vyprskli smíchy, tak trochu nevěřícně, tak trochu udiveně a pobaveně. Asi jako jedem Francouz v Alsasku, když mě něčím naštvál a já jsem nevěděl, co říci, a tedy jsem řekl: ta Francie je ale pitomá země! On vyprskl stejným smíchem a trochu nevěřícně opakoval: pitomá země?! Anebo jeden Skot v Glasgow, když jsem se ho ptal, jaký jsou Angličani. Bez zaváhání řekl: funny people! Druhý den jsem jednomu Angličanovi řekl, že Skoti si o nich myslí, že jsou funny people. Se stejným úsměvem opakoval nevěřícně: funny people?! Brzy jsem na všechno zapomněl a příští rok jsme se se svou tehdejší přítelkyní chystali do Turecka. Vtom ale zavolał jeden její dávný přítel, že pracuje v Americe a že je mu tam smutno a bla bla bla a ať za ním přijedeme, že bude mít radost. Turecký hospodářství nebo americký, vždyť je to prašť jako uhoď a když mu to udělá radost, tak proč ne. Tak jsme tedy vyrazili do Ameriky. Spali jsme u něj ve sdíleném bytě, a protože jsme neměli skoro žádný prachy, a nechtěli jsme být na něm závislí, tak jsme si koupili pět liber mouky a celé tři neděle jsme si pekli suché placky z mouky a vody. Jó teď bych tu dietu potřeboval jako sůl. Vůbec jídlo v Americe to je kapitola sama pro sebe. Jsou tam skvělé a obvykle levné kuchyně z celého světa ale oni nejraději burgery, a ještě k tomu z plastu místo porcelánu. O jejich doughnutech; jeden jsem snědl, abych mohl vyprávět, že jsem měl pravý americký doughnut, ale myslím, že bych raději jedl pečeného hada s nějakým australským domorodcem; tak o těch doughnutech jeden můj pozdější americký kolega jízlivě tvrdil, že když je na půl roku zakopu do hlíny, tak budou pořád stejné. No nevím jak doughnuty, ale měli jsme tehdy v lednici zbytek hroznové marmelády, takové nepřírozeně fialové. Někdo to nedožděl a nechal to v lednici, a protože

to ničící nebylo, tak to tam bylo furt. Když jsme tam po roce přijeli pracovat, byl tam ten zbytek stále – a nebyl plesnivý! Když jsme po dalším roce odjížděli, pořád tam byl a možná je tam dodnes. Jó chemie dělá divy.

Jednoho dne jsme si udělali výlet na Mt Washington. Do auta jsme dali stan a spacáky a vyrazili. Byl slunný podzimní den. Když jsme ale vystoupali nad určitou nadmořskou výškou, podzim se změnil na zimu a všude kolem byl sníh. Začalo foukat a rozpoutala se vánice, ve které jsme se ztratili. Dost vyčerpaní a promrzlí jsme se nakonec dostali na vrchol. Očekávali jsme, že nás nechají přespat, třeba na koberci na podlaze a druhý den sjedeme vláčkem, který tam jezdil. Jaké bylo naše překvapení, když nám řekli: jste tu sami na svou pěst. Dali nám sice (zadarmo) teplé rukavice a šály, ale nemilosrdně nás vyprovodili ven do mlhy. Ukázali nám značenou cestu, ale tu jsme ztratili po pár minutách. Tak jsme se rozhodli, že budeme sledovat koleje vláčku, což jistě půjde i za tmy, která už zvolna padala. Jenže koleje občas vedly několik metrů nad zemí a moje přítelkyně, která měla strach z výšek, občas propadla mezi pražci a zůstala viset za podpaží. Tahali jsme ji zpět a pokračovali v pomalém sestupu. Beztak už byla noc, tak to bylo fuk. Nakonec jsme se dostali dolů. Na stan jsme neměli ani pomyšlení. Hurá do nejbližšího hostelu, zapnout topení na maximum, horkou sprchu a vyfénovat boty. Málo platný, přece jen je Amerika civilizovaná, nevím, co bychom si počali třeba na Kamčatce. Ráno se nás majitel pokoušel přemluvit, ať u něj zůstaneme pracovat, že tam měl Slováky a byl moc spokojen. Češi (a Sováci, což většina Američanů nerozlišuje) tam mají dobrou pověst.

To jsem ještě nevěděl, že se má tehdejší přítelkyně rozhodne tam odjet pracovat a já budu mít hodně příležitostí zkoumat rozdíly mezi „námi Evropany“ a Amíky. Vždyť oni jsou vlastně také někdejší Evropani, jenom nás dělí slabých 250 let. Když pak později přijeli dva Skotové hudebníci do knihovny v Plymouthu, měl jsem pocit, že to jsou krajané. Ale o tom zase někdy příště.

Josef Bartošek

Rozhovor dětí na téma COVID-19 a naše politická scéna

Jana Špidrová si opět svolala místní děti a trochu si s nimi popovídala...

Za sebe musím říct, že rozhovor s dětmi je vždy zážitek. Ale pokud to mohu za sebe shrnout, tak děti už veškerá opatření nebudí, chtějí chodit do školy a žít normální život. A co mě těší? Že si užívají brigády a život na vesnici. A je jim vlastně úplně jedno, co nebo kdo je politik, a tak to má být. Příjemnou zábavu ☺

Máme za sebou „covidový rok“. Víte co je to covid?

Děti: jooooo • Děti: nemoc • Barča: vážná nemoc • Eliška: už je pěkně nudná • Natálka: můžeš mít průjem • Víte, jaké jsme museli, kvůli covidu, přijmout opatření? • Děti: roušky • Natálka: respirátory • Barča: lockdown • A co je ten lockdown? • Děti: karanténa • Barča: očkování • Eliška: testování • A co jsme museli či nemuseli dodržovat? • Eli a Naty: dva rozestupy • Zuzka: nesměli jsme se vídat • Natálka: jo s tetama • Víte, kdo ta opatření vymýšlí? • Děti: Babiš a vláda • Barča: ještě ministr zdravotnictví • Díky COVID-19 jste nechodili do školy. Byly jste rády? • Děti: neeeee • Kája: ve škole je větší zábava

Co vás nebavilo na distanční výuce?

Eliška: mě nebavilo sedět za kamerou a koukat do té kamery • Barča: mě to taky nebavilo koukat se do té kamery. Ale hrála jsem si • Zuzka: mě nebavilo, že jsem se musela učit přes tu on-line výuku • Natálka: nebavilo nás, že si ségry nebo bráchy :-D s námi nehráli

➡ Pokračování na s. 6

Zapište si do kalendáře

14. 7., 19.00	přednáška J. Bartoška Putování Negevskou pouští
17. 7., 21.30	letní kino Soběhrdy – Teorie tygra
14. 8., 14.00	20. pouťové odpoledne Pod lípami v Žiňánkách
16.-18. 8.	voda mladí hasiči
22. 8., 10.00	start spanilé jízdy „Po stopách železného dědka“
5. 9., 14.00	den otevřených dveří pro mladé hasiče
25. 9.	svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu

Rozhovor dětí na téma COVID-19 a naše politická scéna

Co byste poradili našim politikům, abychom líp jako ČR zvládli překonat COVID-19? Nebo jaká opatření byste jim poradili vy?

Barča: chodit na očkování

Emča: testovat se • Eliška: já bych udělala kamennou zeď, aby sem ten vir nemohl • Zuzka: já bych navrhla, abychom se ob den testovali • Natálka: kononavir (cituji) neměl vůbec být. Potopila bych republiku, lidi by vyplavali a tím se covid zaplaví

Znáte nějakého politika?

Eliška: Petra Pohůnka (pozn. Soused z Petroupimi, který je policista) • Zuzka: já ani nevím co to je, tak že • Eliška: policajt • Já: ne policajt. Politik • Natálka: prezident • Děti přemýšlí..... • Natálka: starosta • Barča: ministr zdravotnictví • Eliška: doktorky

Z politiků se skládá vláda. Na co tu vládu vlastně máme?

Eliška: no, aby rozhodovala o zdravotnictví • Zuzka: Aby nás, jako udržela ve zdraví • Natálka: aby se lidi nehádali kvůli nějaké kravině • Já: ve vládě se ale taky můžou hádat. • Eliška: hmmm to je pravda • Natálka: já vím taky, aby se nehádali starosti (myšleno starostové) • Já: starostové se nehádají • Natálka: ale někdy můžou • Eliška: no, když jsou paličatí • Na co máme prezidenta? • Eliška: aby rozhodoval, co máme dělat • Natálka: aby les mohl být hezký, tak aby byly brigády • Zuzka: aby tady byl všude klid • Emča: aby to tu bylo všechno v pořádku • Barča: abychom to dělali podle něho, když nám něco přikáže

Víte, kdo je náš prezident?

Děti: neeee • Emča: strejda Bárt • Natálka: Babiš • Eliška: tééén Miloš Zeman • Zuzka: když se lidi hádají, že je třeba málo třešní, tak ten prezident Babiš, nebo kdo to je, by šel a natrhal třeba třešně u sebe na zahradě

Víte co je Babiš? Jakou má funkci?

Kája: ředitel vlády • Natálka: prezident ještě vymyslel písničku

Děti začaly hromadně zpívat: jedná se o parodii, která momentálně koluje na internetu pod názvem JAK SE VÁM DEJCHÁ

Čau lidi, čau lidi čau čau čau,

Jak se vám dejchá?

Tenhle ten dejchá.

Tak ho dejte testovat.

Tak co ty cukroušku, nandej si roušku,

protože ta jediná v týchle době pomůže

A co ty táto? Vem respirátor nebo vem si roušku dvě.

Co dělá náš pan starosta?

Eliška: brigády, třeba když máme sázet stromky • Zuzka: když si s něčím nevíme rady, tak on nám poradí • Natálka: když se rozbije dům, tak jim může pomoci. Nebo může dělat brigády na uklízení a na bordel • Eliška: jo nás to baví • Takže chcete víc brigád? • Děti: joooo • Natálka: uklízeč a sázecí • Eliška: jo u rybníčku

V DZV NOVA budou dojit roboti

V minulých článcích jsem se zmiňoval, že firma DZV NOVA plánuje vybudovat novou farmu s robotickým dojením. Realizace projektu s názvem „Petrovice – Rozšíření chovu skotu“ započala 4. 5. 2021 předáním staveniště vybranému zhotoviteli, kterým je společnost Agrostav Jihlava a.s.. Výstavba bude probíhat do 30. 11. 2022. Současné stáje pro dojnice jsou z roku 1982 a v roce 2003 byly modernizovány. Podmínky v těchto stájích jsou nedostačující a nevyhovují aktuálním standardům pro chov dojnic. A to jak z pohledu komfortu pro ležení a odpočinek, ale hlavně neposkytují dojnícím dostatek čerstvého vzduchu a prostoru ustájení.

Projekt počítá s výstavbou dvou nových stájí pro produkční dojnice s celkovou kapacitou 900 kusů a objektu nové dojírny s čekárnou, která bude vybavena robotickým systémem 40 autonomních dojících jednotek uspořádaných do kruhu od značky GEA. Právě dojící roboti budou velkou úlevou pro pracovníky, kteří museli dosud ručně provádět celý postup dojení, počínaje od umytí vemene až po ošetření struků vemene po dojení. Celý tento proces bude z automatizován, nastaven a řízen počítačem. Přidanou hodnotou bude analýza nadojeného mléka, kdy robot zjistí kvalitu mléka a rozhodne, které mléko půjde do mlékárny a které do odpadního potrubí.

V rámci této investice bude postavena i nová jímka na 11 tisíc m³ kejdy, nový žlab na krmiva pro dojnice o kubatuře 3800 m³ a dále bude rekonstruován současný krávin na prostor pro suchostojné krávy a novou porodnu pro dojnice a současná porodna pro dojnice na stáj pro jalovice do 8 měsíců. Po dostavbě nové farmy Petrovice bude v návaznosti vybudován výběh pro dojnice, který jim zajistí dostatek prostoru pro volný pohyb a tím zlepšování a udržování kondičního stavu dojnic. Je to jeden ze základů pro dobrou užitkovost a hlavně reprodukci zvířat. Většina systémů na nové farmě bude řízena počítačem, ať už to bude ventilační systém, osvětlení, systém

odkluzu a čerpání kejdy, identifikační systém dojnic pro sledování zdravotního stavu a pohybové aktivity zvířat a jiné.

Všechny objekty na farmě budou propojeny optickými kabely, které budou zajišťovat možnost spojení do počítačové sítě, řízení systémů, monitorování pomocí kamerového systému, ale i jakékoli datové propojení v budoucnu. Samozřejmostí projektu je zadržování dešťových vod v retenční nádrži, která bude umístěna mezi novými produkčními stáji.

Po naběhnutí do plného provozu bude na farmě Petrovice ustájeno 1100 kusů dojnic plus telata a mladé jalovičky. Plocha farmy se zvětší ze současných 6 hektarů na 10 hektarů. Nyní každý den odvážíme do mlékárny okolo 25–26 tisíc litrů mléka a naším cílem je dosáhnout dodávek 40 tisíc litrů mléka při dojení 3x denně. V žádném případě nechceme nahrazovat a vytlačovat mléko od menších farmářů, kterých si velmi vážím. Osobně znám, jaké je to odříkání, dřina, práce 7 dnů v týdnu a jediné vystřídaní je mnohokrát jen v rámci rodiny, nemluvě o dovolené. Naše navýšená produkce míří na velkoobchod, který nekompromisně tlačí na ceny a dožaduje se levné a přitom kvalitní suroviny. Jsem přesvědčen, že i v budoucnu bude velká část zákazníků zaměřená na zboží ve velkých obchodních řetězcích a právě sem je primárně směřováno naše mléko.

Celá investice by měla mít pozitivní dopad do rostlinné výroby v podobě větších ploch pícnin, jako zlepšujících plodin, do výroby elektřiny díky většímu množství kvalitní kejdy s následným poklesem potřeby kukuřice do bioplynové stanice. Nová farma Petrovice se bude i nadále opírat o farmu jalovic v Soběhrdech, která bude, pro vlastní obrát stáda, vychovávat kvalitní jalovice s velkým produkčním potenciálem. Doufám, že se za rok a půl epidemiologická situacelepší natolik, že Vás budeme moci pozvat na den otevřených dveří a ukázat jednu z největších a nejmodernějších farem pro dojnice v ČR.

Ing. Pavel Dvořák – ředitel DZV NOVA